

بوش همچنان خواب ایران غیر هسته ای را می بیند

بوش باردیگر ادعاهایش در مورد برنامه های هسته ای ایران را تکرار کرده و مدعی شده است که قصد ایران از این برنامه ها ساخت سلاح هسته ای می باشد که ایران گفته است نه به آن نیاز دارد و نه رفتن به سمت آنرا اقدامی عقلایی می داند

بوش با تحریف گزارش اخیر "محمد البرادعی" مدیر کل آژانس بین المللی انرژی هسته ای در مورد برنامه های هسته ای ایران که در آن دوازده بار عدم انحراف این برنامه ها تایید شده ، یک فراز فنی و حقوقی از آنرا برجسته و با بزرگنمایی در صدد آن است تا در هر ایستگاهی در سفر خداحافظی اش چنین القاء کند که آژانس هم نسبت به برنامه های هسته ای ایران کسر اعتماد دارد ، حال آنکه آقای البرادعی در گزارشش گفته است که انتظار دارد ایران بیشتر با آژانس همکاری کند که تهران همواره تاکید کرده به آن و تعهداتش در چارچوب پیمان "ان پی تی" مقید است

گفته بوش که ایران حتی نباید فناوری صلح آمیز هسته ای داشته باشد ، اظهار نظری کاملا غیر قانونی و در راستای تلاشهای واشنگتن برای حاکمیت آپارتاید هسته ای ارزیابی می شود. در قطعنامه های شورای حکام و گزارشهای مدیر کل آژانس و بازرسان آن در طول سالها نظارت بر فعالیت های هسته ای ایران هیچ اشاره ای چه به صراحت و چه به کنایه دایر بر انحراف برنامه های هسته ای ایران از پیمان ان پی تی و پادمانهای آن نشده است و تنها خواستی که وجود دارد ، ادامه ی همکاریهای ایران با آژانس بین المللی انرژی هسته ای نهاد دیده بان سازمان ملل برای رفع " کسر اعتماد" است که موضوعی فنی و حقوقی است و در چارچوب پیمان و پادمان های آن و در داخل آژانس قابل بررسی می باشد . بر طبق بند چهارم پیمان ان پی تی ، تمامی اعضای پیمان از جمله ایران که عضو قدیمی آژانس نیز هست ، حق دارند به فناوری هسته ای مسالمت آمیز که خود چرخه ای گسترده از جمله غنی سازی را در برمی گیرد ، دست یابند ، لذا ایران ، هیچ تخلفی از پیمان نداشته است. در مقابل بر طبق پیمان ، کشورهای برخوردار که آمریکا از جمله آنها شناخته شده است ، موکلند به کشورهای غیر برخوردار در دستیابی به فناوری صلح آمیز هسته ای کمک کنند . آمریکا نه تنها در برابر هیچ یک از اعضای پیمان به این تعهد بین المللی خود عمل نکرده ، بلکه با گریختن از امضای نهایی پروتکل الحاقی آن در کنگره این کشور و در تخلفی کاملا آشکار و محرز که در گزارشهای آژانس نیز مکرر آمده است، به تسلیح هسته ای برخی دولتهای طرفدار خود و نیز رژیم های مخل صلح و امنیت جهانی مانند رژیم شورشی صهیونیستی پرداخته است که نه تنها عضو پیمان ان پی تی نیست که هیچ گونه نظارت بین المللی را نیز تاکنون با حمایت گسترده آمریکا بر زرادخانه های هسته ای اش با 200 تا 400 کلاهک هسته ای بر طبق اعلان آژانس بین المللی انرژی هسته ای نپذیرفته است

مقابل آمریکا با برنامه های هسته ای ایران علاوه بر ماهیت سیاسی ، ماهیت اقتصادی نیز دارد که رهبری انقلاب در مراسم سالگرد ارتحال امام خمینی (ره) از جمله در فرازی از سخنانشان به آن اشاره داشتند . منابع هسته ای جهان و فناوریهای آن امروزه عمدتا در اختیار چند کشور قرار دارد که آمریکا از جمله آنهاست . این موقعیت آمریکا چند سالی است که با ورود و یا فعال شدن بازیگران دیگر در این بخش از اقتصاد جهان که دانش هسته ای بومی ایران و قدرت یابی روسیه و چین در این بازار مصداق آن می باشد ، به خطر افتاده است و لذا از نقطه نظر آمریکایی ها راه چاره برون رفت از این وضعیت تشدید فشارهای سیاسی و اقتصادی به این دسته از کشورها و اعمال آپارتاید هسته ای است که در صورت تحقق ، در آینده شکاف عمیق بین کشورهای برخوردار و غیر برخوردار را عمیق تر خواهد کرد. ایران برای تعمیق اعتماد جهانی به برنامه های هسته ای اش در اجلاس اخیر سران کشورهای عضو سازمان ملل در نیویورک پیشنهاد مشارکت کشورهای دیگر با این کشور در برنامه های هسته ای خود را داد که آمریکا را شدیداً نسبتاً به پیامدهای چنین همکاری و تاثیر آن در بازار فناوریهای هسته ایی به وحشت انداخت و رهبران واشنگتن فشارهای سیاسی خود را به ایران برای دوری جستن از بازار و ادامه حاکمیت آپارتاید هسته ای تشدید کردند

بوش در سفر اروپایی اش همچنین از همکاریان خارجی ایران در برنامه های هسته ای اش خواست تا آنرا متوقف کنند . بوش نامی از این شرکا نبرد گرچه روشن بود که خطاب آن روسیه است. روسیه بارها گفته است که انحرافی در برنامه های هسته ای ایران ندیده و لذا به همکاری هسته ای خود با ایران ادامه می دهد. تازه ترین اظهار نظر روسها در مورد برنامه های هسته ای ایران از سوی "ولادیمیر پوتین" نخست وزیر روسیه و هفته گذشته صورت گرفت که با صراحت گفت مسکو به این همکاری ادامه می دهد و اطمینان دارد که ایران بدنبال تسلیحات هسته ای نیست

رد درخواست رییس جمهوری آمریکا از سوی روسیه امری دور از انتظار نبود. روسیه بدنبال احیای نقش سیاسی خود در تعاملات جهانی در حداقل آن همانند دوران اتحاد جماهیر شوروی است . مسکو برای کسب و بازیابی این موقعیت خود توسعه و تعمیق مناسبات با کشورها و بازیگران عمده جهانی و منطقه ای را در صدر سیاستهای خارجی اش قرار داده است و این نکته مهم در مواضع روسیه در سالهای اخیر هویدا بوده است . یک قطبی شدن جهان بعد از فروپاشی اتحاد شوروی در سال 1991 و در دوره ای چندین ساله ، روسیه را در صحنه های سیاسی و اقتصادی جهان به انزوا کشاند و در مقابل آمریکا این فرصت را یافت که با تمام وجود قدرت سیاسی ، نظامی و اقتصادی خود را نه تنها در پایگاههای سنتی که پشت مرزهای روسیه متمرکز کند و همانطور که نیکسون سالها پیش در کتاب خود " 1999، پیروزی بدون جنگ " گفته بود ، تمامی جای پای روسیه را پاک کند و در راستای یک پروسه سیاسی ، نظامی و اقتصادی که رد آنرا می توان در تحولات سالهای اخیر در خاورمیانه ، آسیای مرکزی ، قفقاز ، حوزه بالتیک و شرق اروپا دید ، منافع حیاتی مسکو را یکی پس از دیگری به خطر اندازد. روسها به لحاظ اقتصادی نیز با برون رفت از دوره انزوا که به آنها امکان تحمل در برابر فشارهای اقتصادی برون مرزی را داده است، دریافته اند با در نظر گرفتن تحولات جهانی نه تنها نیاز به بازارهای سنتی خود در دوران اتحاد شوروی سابق دارند ، که بازارهای جدیدی را باید در زمینه های مختلف از جمله فناوری هسته ای برای رونق اقتصادی خود بیابند که به آنها کمک کند تا توسعه اقتصادی سالهای اخیر خود را نهادینه کنند

www.irna.ir